

Til § 7.

Bestemmelserne i denne paragraf omhandler de ejendomme, der ifølge selve loven er fritagne for kommunal grundskyld. De hidtil gældende bestemmelser om fritagelse for kommunal grundskyld findes i den kommunale ejendomsskattelovs § 16. Ved det foreliggende lovforslag er fritagelsesbestemmelserne ændret således, at de er bragt i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i statsejendomsskattelovens § 49.

Ifølge bogge sæt fritagelsesregler er statens og kommunernes ejendomme fritaget for grundskyld, for så vidt de ikke anvendes til landbrug, havebrug eller skovdrift eller til udleje, men ubenyttede arealer er alene fritaget for kommunal grundskyld. Denne forskelsbehandling har været genstand for kritik, idet mange kommuner gennem erhvervelse af ubebyggede arealer søger at sikre sig indflydelse på udviklingen af bebyggelsen i kommunen. Ifølge statsejendomsskatteloven kan kommunerne imidlertid ved vederlagsfrit at stille sådanne arealer til rådighed f. eks. for haveforeninger opnå, at ejendommen alligevel fritages for grundskyld til staten, idet fritagelse for statsgrundskyld kun udelukkes i tilfælde, hvor ejendommen af kommunen selv udnyttes erhvervsmæssigt eller henligger ubenyttet. Ved bestemmelsen i paragraffens stk. 1, b), foreslås den bestående forskelsbehandling bragt til ophør derved, at kommunen får adgang til at opkræve grundskyld af de staten og andre kommuner tilhørende ejendomme, der henligger ubenyttede, men således at der er samme mulighed for at opnå fritagelse som i statsejendomsskatteloven ved at lade andre vederlagsfrit udnytte arealet.

I statsejendomsskattelovens § 49, stk. 1, a, er der udtrykkeligt taget stilling til, at de Statsanstalten for Livsforsikring tilhørende ejendomme betragtes som statens ejendomme. Den statsejendomme tilkommende fritagelse for kommunal grundskyld omfatter ifølge forslaget også Statsanstaltens ejendomme, og fritagelsen er på samme måde som i statsejendomsskatteloven begrænset til de ejendomme, der anvendes til Statsanstaltens egen virksomhed.

De åndssvageforsorgen tilhørende ejendomme har hidtil været fritaget for grundskyld til såvel stat som kommune, og der har hertil været speciel hjemmel i særlige love. Denne særlige hjemmel for fritagelse er ophævet i 1959. For at afskære tvivl om, hvorvidt åndssvageforsorgens ejendomme kan anses for omfattet af udtrykket „staten tilhørende ejendomme“, er åndssvageforsorgens ejendomme udtrykkeligt anført i den foreslåede fritagelsesbestemmelse.

Paragraffens stk. 1, b, 2. punktum, vedrørende delvise fritagelser svarer til bestemmelsen i stats-ejendomsskattelovens § 49, stk. 2.

De øvrige ændringer er af mere redaktionel karakter og tilsigter først og fremmest at bringe bestemmelserne i overensstemmelse med statsejendomsskatteloven.

De i stk. 2-5 indeholdte bestemmelser hjemler for visse særlige grupper af ejendomme fortsat fritagelse for kommunal grundskyld i det omfang, sådan fritagelse i henhold til gældende ret har været tilstået. Bestemmelserne vedrører Danmarks Nationalbank, for hvilken institution fritagelsen i henhold til loven har virkning uden tidsbegrænsning, samt udtørrede ferskvands- og havarealer og grunde, der er bebyggede med offentlig støtte. Det må anses for rigtigt, at der tilvejebringes hjemmel for opretholdelse eller forlængelse af fritagelser, der er tilstået på disse sidste områder, inden for det tidsrum, de er meddelt eller kunne meddeles. Med hensyn til skattelempelse i anledning af nye inddæmninger m. v. henvises til bestemmelserne i afsnit D i stats-ejendomsskatteloven.

Endelig bemærkes, at når det i forslaget ikke udtrykkeligt er anført, at de i den kommunale ejendomsskattelovs § 16, stk. 1, under 1-3 nævnte ejendomme (jernbane-, havne- og kanalanlæg, torve, offentlige gader m. v. samt kirker og kirkegårde) er fritaget for kommunal grundskyld, skyldes det, at disse ejendomme ifølge statsejendomsskattelovens § 7 er undtagne fra vurdering, og at der følgelig ikke kan blive tale om påligning af kommunal grundskyld, jfr. nærværende lovforslags § 1.

Til § 8.

Medens bestemmelsen i forslaget § 7 hjemler en umiddelbar lovmæssig fritagelse for kommunal grundskyld, går bestemmelsen i § 8 ud på, at der i det omfang, hvor en ejendom er fritaget for grundskyld til staten enten umiddelbart i henhold til statsejendomsskattelovens § 49, stk. 1, c-f, eller som følge af en bevillingsmæssig fritagelse i henhold til § 50, stk. 1 og 3, af kommunalbestyrelsen kan meddeles hel eller delvis fritagelse for den kommunale grundskyld, således at afgørelsen — knyttet til den statslige fritagelse — overlades til den enkelte kommunalbestyrelses skøn.

Bestemmelsen afløser den nugældende kommunale ejendomsskattelovs § 17, og er foreslået udformet således, at den i stedet for som tidligere at opregne de enkelte tilfælde, hvor fritagelse kan bevilges, generelt henviser til statsejendomsskattelovens bestemmelser, hvorved man dels opnår større harmoni mellem de to regelsæt, dels opnår, at den udførlige